

Pásztorlevél a Szent Cirill ereklye

Szenci Esperességbe való zarándokoltatása alkalmából

Krisztusban drága testvéreim,

a mai vasárnap evangéliumának bevezető mondatai Jézus tanításának fontosságára és időfelettségére hívják föl figyelmünket. Azon tanításokra, amelyek tulajdonképpen az Ószövetség prófétai jóslatainak folytatása és beteljesedése, melyekről Jézus maga mondta, hogy nem megszüntetni jött őket, hanem teljessé tenni. Ezután egy érdekes megfogalmazás következik, mégpedig, hogy a betűk és vesszők által kifejezett üzenet túlél minden időt, míg ég és föld el nem múlik, az emberi történelem végleges befejezése után. Jézus továbbá megerősíti, hogy minden egyes ember feladata az, hogy az evangéliumi tanítást változatlan, ép formában továbbítsa másoknak. A törekény emberi természetben hajlandóság mutatkozhat „könnyíteni“ Krisztus radikális tanításain, úgymondva „megszüntetni néhány parancsolatát“. Azok viszont, akik Isten akarata szerint érintetlenül megőriznek mindent és így tanítanak másokat, jutalmul kapják a mennyek országát, azok jutalma, hogy nagyok lesznek a mennyek országában (Mt 5, 17-19). A két szent, Cirill és Metód hithirdetése példa az élő Isten szavának következetes továbbítására. A szent szövegek iránti tiszteletüket, melyeket Szent Konstantin fordított le ószláv nyelvre, már az első lefordított szöveg is kifejezi: az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Fontos volt számukra minden betű, minden vessző, mert mint Isten szavainak jelképei az Ige következetes továbbítására szolgáltak mindazok számára akikhez küldetésük volt. Ezt az érdemet emelte ki Konstantin - Cirillnél és Metód testvérénél 2008 júliusában Erdő Péter esztergomi bíboros is, egy felszentelés alkalmával. Beszédében Szent Pálra mutatott, mint minden misszionárius ragyogó példaképre. Az ő hű követőinek nevezte a szent hithirdetőket Cirillt és Metódot.

„Az ő példájának hiteles követői voltak Szent Cirill és Metód, akik görög létükre megtanulták a szlávok nyelvét, hogy így hirdethessék az evangéliumot.“

Ezért gondolunk ma is nagy tisztelettel a tesszaloniki testvérekre, Közép-Európába való érkezésük 1150. évfordulójának előkészületei kapcsán, amelyre 2013-ban kerül sor. Ezért kezdődött meg Szent Cirill ereklyéjének két éves zarándokoltatása az egyházmegyék minden plébániájára kiterjedően. Szent Cirill

ereklyéje számunkra értékes ösztönzés és egyben meghívás, hogy megemlékezzünk a misszionáriusok 9. századi művéről, így személyesen megújítsuk és megerősítsük hitünket Isten jelenlétében. Végül is, ebben a régióban melyet lelkileg felemeltek, néhány évtized elteltével a honfoglaló magyar törzsek is fokozatosan elfogadták Krisztus tanítását.

A Szent Cirill ereklye egyes zarándokállomásain különleges módon jeleníti meg az apostolt, ezért nagy a szellemi értéket képvisel számunkra. Minden szenttel együtt, akik lelki gyökerüknél állnak, lelkileg kapcsolatban vagyunk, mert az Úr Isten előtt mindnyájan élnek (vö. Lk 20,38), és Isten jósága által kapcsolatban vannak velünk a szentek közösségében. Ebben az összefüggésben, számunkra szimbolikus, hogy Szent István és Imre, Szent András – Szórád és Benedek ugyanabban az évben lettek szentté avatva. Ma hittel elfogadjuk, hogy Isten kiválasztottjai, együtt, megbonthatatlan közösségben közbenjárnak a mennyben érettünk, azok, akik vég nélkül dicsőítik Istent a mennyei királyságban. Az ereklyék emlékeztetnek földi pályafutásukra, amikor testben éltek, amely eszközként szolgált jótékonyaságuk gyakorlásakor. Az ereklye jelenléte ily módon kézzelfoghatóan jeleníti meg Szent Cirill személyét, megerősíti lelki kapcsolatunkat vele, de testvérével Szent Metóddal, sőt általuk a szentek közösségével is.

Az ereklye egy kis része Szent Konstantin - Cirill testének, ugyanannak a testnek, amelynek keze először írta le a szláv ábécé betűit a glagolikát. Ugyanannak a testnek a része, amelynek szája először ejtette ki a szentmise szavait ószláv nyelven, amelynek keze hordozta szent szövegek fordításainak iratait, amely áldásban és feloldozásban részesített; amelyet Szent Konstantin - Cirill nyújtott testvéreinek a közösség jeleként. Közöttünk van egy kis része annak a testnek, amely hatalmas távolságokat járt be, hogy teljesítse missziós küldetését, hogy felkínálja őseinknek az evangélium mélyebb ismeretét. Az ereklye abból a testből származik, amely végül teljesen kimerülve Isten szolgálatában, halála után, a római Szent Kelemen bazilikában helyeztek örök nyugalomra .

Amikor XVI. Benedek pápa 2005-ben meglátogatta az Ifjúsági Világtalálkozót Kölnben, a napkeleti bölcsek helybeli ereklyéivel kapcsolatban kifejtette, hogy az „ereklyék magára az Istenre utalnak“, mert Isten „kegyelmének ereje által a törékeny lényeknek ahhoz nyújt bátorságot, hogy tanúskodjanak róla a világ előtt“. „Amikor az egyház bátorít minket a szentek és mártírok testi maradványainak tiszteletbentartására“ - folytatta a Szentatya - „tudatában van,

hogy ezek valójában csupán száználmas emberi csontok, de olyan személyiségek csontjai, akiket meglátogatott Isten mindent átfogó hatalma. A szentek ereklyéi olyan láthatatlan, egyben valóságos jelenlétnek nyomaira utalnak, amelyek fénylenek a világ a sötétségében, és ráirányítanak a mennyek országára, amelyet bensőnkben hordozunk. Az ereklyék velünk és értünk esdekelnek: „Maranatha!“ „Jöjj el Uram Jézus!“ (XVI. Benedek pápa beszédéből 2005 augusztus 18-án, Köln).

Ezért jött el elsősorban Szent Cirill és Metód a szlávokhoz, emiatt igyekeztek minden nép és minden idő misszionáriusai: hogy eljőjjön az Úr Jézus, hogy eleink nagyobb és még mélyebb hittel fogadják. Milyen nagy szükségünk van ma is, hogy esdekeljünk „Maranatha“, hogy Jézus és tanítása mindent áthasson bennünk és körülöttünk. Mennyire helyre kellene állítani a család erkölcsi életét, milyen nagyon szükséges helyre állítani az általános erkölcsöt, különösen kapcsolatainkban, a szülők és gyermekek közötti kapcsolatokban. Mennyire fontos esdekelnünk a hivatásokért, az új lelkes apostolokért és buzgó tanítványokért, akik minden keresztény misszionárius példáját követve ugyanolyan buzgalommal hirdetnék Krisztus evangéliumát, az utolsó vesszőig az utolsó pontig.

Drága testvéreim a szenci esperesség plébániáin, mindnyájatokat meghívlak, hogy nagy tisztelettel fogadjátok és látogassátok Szent Cirill ereklyéjét. Kérem az Urat, hogy pátrónánk a Fájdalmas Szűz közbenjárására, valamint a tesszalóniki szent testvérek, Cirill és Metód, valamint minden misszionárius közbenjárására, adjon Szent Cirill ereklyéje új lendületet mindnyájatok számára és nyújtson lehetőséget lelki életetek megerősítésére, egyben a mi Urunk, Jézus Krisztussal való személyes kapcsolatotok megújulására és megerősítésére.

Az imádság szavaival: „Atyáink hagyatékát őrizd meg számunkra Uram“ mindannyiatokat szívből áldalak, az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében,

+ Stanislav Zvolenský, érsek, metropolita